Dosarul nr. 1- 58/2025
1-24080581-48-1-22072024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

12 martie 2025 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, (sediul central)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea:
Acuzatorului de stat: Ana Gureu
Apărătorul inculpatului: Liliana Panuș
Apărătorul părții vătămate: Victor Zagaiciuc
Inculpatul: Andrei Moraru

a examinat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale în ordinea art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui,

Moraru Andrei***, născut la *****, domiciliat în s. ***** r-nul *****, loc.s.*****r—nul ***** neangajat în câmpul muncii, supus militar, studii medii, concubinaj, anterior judecat, fără copii minori la întreținere, cetățean al Republicii Moldova,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin. (1) lit. a), Cod penal,
date cu referire la examinarea cauzei penale: 18 octombrie 2024 –12 martie 2025
Cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului și a probelor administrate în ședință, instanța,

a constatat:

Inculpatul Moraru Andrei*****, se învinuiește în aceea că el, conștientizînd pericolul social al acțiunilor sale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acestora, prevăzând și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, la 10 martie 2024, în perioada de timp începând cu orele 13:00 până la orele 15:00, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubina sa Volоșciuc Ana Pavel, fiind astfel, conform art. 133[1] lit. a) din Codul penal membri de familie, aflîndu-se la domiciliul lor situat în s. *****r-nul ***** urmare a unui conflict verbal iscat între el și concubina sa Volоșciuc Ana, enervîndu-se, intenționat a aruncat cu un scaun în direcția ultimei, lovind-o în regiunea capului. În rezultatul acestor acțiuni, cet. Volоșciuc Ana i-a fost cauzată o plagă contuză în regiunea parietală stînga a capului, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, prin lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duce la dereglarea sănătății de scurtă durată și care conform raportului de expertiză judiciară nr.202402D0759 din 20.05.2024 se califică ca vătămări corporale ușoare.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Moraru Andrei***** a comis infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(l) lit. a) Cod Penal, violența în familie, adică: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei,

manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au cauzat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Inculpatul Moraru Andrei***** până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Reprezentantul inculpatului –avocata Liliana Panuș, avocatul părții vătămate Victor Zagaiciuc și acuzatorul de stat Ana Gureu nu au obiectat.

Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanța a admis cererea inculpatului Moraru Andrei***** de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrare în faza de urmărire penală.

În şedinţa judiciară inculpatul Moraru Andrei***** a confirmat vinovăția sa în săvârșirea acțiunilor sus indicate şi a recunoscut probele prezentate de către procuror – documentele şi procesele-verbale ale acțiunilor procesuale și anume: cu partea vătămată Voloșciuc Ana se cunoaște, este concubina sa, la moment sunt în relații bune, s-au împăcat. În luna martie 2024 data de 10 era acasă la concubina sa în s. Micăuți, după masă dar ora sigur nu o țin minte. În acea zi a venit de la lucru unde a servit vin, când a venit casă s-au certat puțin, el s-a supărat și a aruncat cu scaunul în ea dar nu a vrut să o lovească, nu s-a gândit că o voi nimeri. A lovit-o în cap, a început să curgă sânge. Ambulanța nu a chemat-o el, cineva din mahala a sunat. Nu pot spune în ce parte a capului a lovit-o, a încercat să o ajute, pe urmă a venit și o vecină

La întrebările apărătorului inculpatului a comunicat că este sănătos și pot face ore neremunerate în folosul comunității, le voi executa. Își dă seama că în cazul în care nu voi executa pedeapsa va fi înlocuită cu închisoare. Îi pare rău de cele făcute, se căiește.

Declarațiile victimei Voloșciuc Ana care a relatat că la 10.03.2024, pe parcursului zilei împreună cu concubinul Andrei au consumat alcool, după care acesta a inițiat un conflict în timpul căruia a luat un scaun din bucătărie și i-a aplicat o lovitură cu acesta în regiunea capului. în rezultatul loviturii primite, ea și-a pierdut echilibrul și a căzut, iar cînd și-a revenit concubinul deja nu mai era în casă, fugise. După ce și-a revenit, ea a a contactat serviciul de urgență unde a comunicat că a fost agresată fizic de către concubinul ei, cet. Morari Andrei. Nu ține minte exact ce oră era, dar era seară. La scurt timp, a venit ambulanța și i-a acordat ajutor medical. A menționat că în perioada concubinajului cu cet. Morari Andrei, ea a mai fost agresată fizic de către acesta, dar s-au împăcat și nu a comunicat despre acest fapt organelor de drept. Ulterior, concubinul și-a cerit iertare, motiv pentru care a și refuzat să depună plângere și să fie recunoscută în calitate de parte vătămată și parte civilă pe acest caz.

Declarațiile martorului Gnip Doina, potrivit cărora ea activează în calitate asistent social comunitar, în sat. *****r-nul ***** Cet. Voloșciuc Ana a.n*****, este locuitoare și băștinașă a satului Micăuți, ultima locuiește în concubinaj cu cet. Moraru Andrei, a. n *****, de-o perioadă îndelungată. în luna martie 2023, a auzit de la consăteni despre faptul că doamna Ana, a fost agresată fizic de către concubin și a fost internată în spital,

aceasta mai consumă alcool și nu este încadrată în câmpul muncii. Aceștia copii minori nu au, iar la moment locuiesc împreună, se împacă. Management de caz nu a fost întocmit în privința acestei familii.

Conținutul informației de la serviciul 112, potrivit căreia la 10.03.2024, cet. Voloșciuc Ana loc. al s. *****r-nul*****a fost agresată la domiciliu de către soțul ei Moraru Andrei.

Conținutul procesului verbal de cercetării la fața locului împreună cu planșa fotografică.

Conținutul procesului verbal de examinare a obiectului din 04.06.2024 împreună cu copia fișei medicale a bolnavului de staționar nr.240136 potrivit căreia la momentul internării, din spusele bolnavei, la 10.03.2024 a fost agresată fizic la domiciliu de concubin.

Conținutul raportului de expertiză judiciară nr.202402D0759 din 20 mai 2024 conform căruia cet. Voloșciuc Ana i-au fost cauzate: o plagă contuză în regiunea parietală stânga a capului, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur. prin lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duce la dereglarea sănătății de scurtă durată și care se califică ca vătămări corporale ușoare.

Astfel, inculpatul Moraru Andrei***** a săvârșit o infracţiune şi acţiunile lui necesită a fi încadrate juridic în baza art. 201^1 alin.(1) lit. a) Codpenal – „violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății".

Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă" *(beyond reasonable doubt)* a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).*

Analizând speţa dată, este necesar a menţiona faptul că potrivit doctrinei, ***obiectul juridic special*** al infracţiunii prevăzute la art. 201^1 Cod penal are un caracter complex.

Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei, în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei.

Cu referire la speţa dată, în calitate de ***obiect material*** al infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal îl constituie corpul părții vătămate Voloșciuc Ana.

Prin urmare, ***latura obiectivă*** a acestei infracţiuni, reieşind din condiţiile speţei analizate, se exprimă în:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea manifestată fizic de către inculpatul Moraru Andrei***** față de partea vătămată Voloșciuc Ana.

2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor corporale ușoare, care au condus la dereglarea sănătății de scurtă durată a părții vătămate Voloșciuc Ana.

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Potrivit art. 2 Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, nr. 45 din 01.03.2007, prin violență în familie se înțeleg – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Prin violența fizică se înțelege – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Infracțiunea prevăzută de art. 201^1 din Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii suferinței fizice, vătămării integrității corporale sau a sănătății.

Sub aspectul **laturii obiective** instanța de judecată a constatat că fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul Moraru Andrei***** s-a exprimat prin acțiunea fizică, manifestată prin aruncarea cu un scaun în direcția ultimei, lovind-o în regiunea capului, fapt ce rezultă din aprecierea prin coroborare a declarațiilor inculpatului Moraru Andrei***** cauzarea urmărilor prejudiciabile sub forma vătămărilor corporale ușoare (reglementată la lit. a) alin.(1) art. 201^1 din Cod penal) și legătura de cauzalitate dintre faptaprejudiciabilă și urmărire prejudiciabile, fapt confirmat prin concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202402D0759 din 20 mai 2024.

Latura subiectivă a infracţiunii analizate se caracterizează prin vinovăţie sub formă de intenţie directă.

Astfel, sub aspectul laturii subiective, instanța de judecată reține că inculpatul Moraru Andrei***** a acționat cu intenție directă, întrucât ultimul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări.

Din conţinutul art. 17 Cod penal reiese că „se consideră că infracţiunea a fost săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conştient, survenirea acestor urmări”.

Potrivit art. 21 alin.(1) Cod penal „sunt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvârşirii infracţiunii, au împlinit vârsta de 16 ani”.

Inculpatul Moraru Andrei***** întrunește calitatea de subiect al infracțiunii în conformitate cu art. 21 din Cod penal, totodată, ultimul are și calitatea specială în raport cu partea vătămată, fiind membru al familiei în conformitate cu art. 133^1 din Cod penal.

Deci, analiza situaţiei din speţa dată determină instanţa de judecată să concluzioneze că în cadrul cercetării judecătoreşti şi-au găsit confirmare elementele

componenţei infracţiunii nominalizate.

Prin urmare, inculpatul Moraru Andrei***** ca subiect al acestei infracţiuni, urmează a fi supus răspunderii penale.

În rezultatul examinării prezentei cauze penale instanța consideră că pe caz nu au fost stabilite circumstanțe care ar impune liberarea de răspundere penală a lui Moraru Andrei***** potrivit prevederilor art. 53 Codul penal.

De asemenea instanța consideră că pe caz nu există circumstanțele prevăzute de art. 89 Codul penal, care ar face posibilă liberarea inculpatului de pedeapsa penală. În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui Moraru Andrei***** urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal şi săvârşită de către Moraru Andrei– se clasifică ca fiind mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia legea penală la momentul săvârșirii a prevăzut în calitate depedeapsă o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității dela 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Instanța de judecată atestă prezența circumstanțelor atenuante prevăzute deart. 76 alin. (1) lit. f) Codul penal - recunoașterea vinovăției.

Instanța de judecată atestă că acuzatorul de stat a invocat circumstanțele agravante drept, săvîrșirea infractiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică avansată.

Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor depedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cuamendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Dat fiind faptul că inculpatul Moraru Andrei***** a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și că la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, acesta beneficiază de drept de o reducere cu ¼ a limitelor pedepsei,constituind astfel: a) muncă neremunerată în folosul comunității de la 112,5 ore la 135 ore, sau b) închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Potrivit art. 61 Cod penal:”(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Conform art. 75 Cod penal: ”(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei”.

Potrivit Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri): ”Natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunilor pentru care un delincvent a fost condamnat sau o altă persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală”.

Consecințele infracțiunii: victimei i-a fost cauzat un prejudiciu fizic.

Ţinând cont de cele expuse mai sus, de atitudinea lui Moraru Andrei***** faţă de cele săvârşite, instanţa de judecată ajunge la concluzia că corectarea şi reeducarea acestuia e posibilă prin aplicarea în privinţa lui a unei pedepse sub formă de 2 (doi) ani de privațiune de libertate cu suspendarea condiționată conform prevederilor art.90, ținând cont de prevederile art.80[1] alin.(1) Cod Penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunilor, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod Penal al RM, reieșind din caracterul infracțiunilor, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod Penal al RM este o infracțiune mai puțin gravă, precum şi din noile limite ale pedepsei principale şi complementare obligatorii, determinate potrivit art.80[1] alin.(1) din Cod Penal al RM coroborat cu art. 201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal al RM şi anume de la 112,5 ore la 135 ore limita maximă, iar pentru pedeapsa cu închisoare în limita minimă stabilită de art. 70 alin. (2) din Codul penal de la 3 luni până la 3 ani, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului Moraru Andrei***** pentru comiterea de către acesta a infracțiunilor

prevăzute de art. 201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal este echitabilă aplicarea pedepse sub formă de 2 (ani) ani privațiune de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art.90 Codul Penal, care, în opinia instanţei de judecată, va asigura atingerea scopurilor pedepsei de prevenţie generală şi prevenţie specială.

Instanța de judecată reține faptul că legiuitorul a prevăzut și răspunderea penală sub formă de închisoare cu executare, însă coraportat speței se atestă ca pedeapsă prea dură și disproporționată.

Instanța susține că este imperios necesar şi în drept să aplice în privința lui Moraru Andrei***** inclusiv prevederile părții generale a Codului penal, şi anume a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Moraru Andrei, care a comis o infracțiune mai puțin gravă în opinia instanței, acesta s-a căit sincer, instanța consideră că corijarea şi reeducarea lui Moraru Andrei***** poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanția existenței unui proces echitabil.

Mai mult ca atât, inculpatul, aflându-se în perioadă de probă, eventual va avea posibilitatea de a-şi corecta conduita sa în viitor, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa persoanelor aflate la întreținerea inculpatului sau la întreținerea cărora se află acesta, despre care apărarea a menționat, îndeosebi în speță, instanța luând în considerare faptul că inculpatul are doi copii minori care se află la întreținerea sa.

Astfel, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate *(cauza Varga şi alţii împotriva Ungariei, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski împotriva Poloniei, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158),* statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii *(Kyprianou împotriva Ciprului, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).*

În acest context, instanța statuează în privința suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Moraru Andrei, însă pe un termen de 3 (trei) ani, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Anume această pedeapsă, în viziunea instanţei, îşi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârşirea unor astfel de infracţiuni, or aplicarea unei pedepse penale cum ar fi privațiune de libertate cu suspendarea condiționată ar asigura conştientizarea celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte atât a inculpatului Moraru Andrei.

În continuare instanța de judecată mai constată că acuzatorul de stat a solicitat să fie încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei care sunt compuse din cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară.

Potrivit art.142 alin.(1) CPP RM expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanţelor ce pot avea importanţă probatorie pentru cauza penală sînt necesare cunoştinţe specializate în domeniul ştiinţei, tehnicii, artei, meşteşugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoştinţe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare.Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părţilor, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanţa de judecată, precum şi din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Astfel, în conformitate cu art. 143 alin. (1) din Cod Procedură Penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şifizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 3^1) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vîrstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vîrsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și (2) din CPP, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanților lor, experţilor, specialiştilor,interpreţilor, traducătorilor şi asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza

penală.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) din CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, cât privește cheltuielile de judecată, dispuse a fi încasate din contul inculpatului Moraru Andrei***** în beneficiul statului, în cuantum de 448 lei instanța de judecată notează că: pentru raportul de constatare nr.202402D0577 din 10 aprilie 2024, în privința victimei Volоșciuc Ana, și raportul de expertiză nr.202402D0759 din 20 mai 2024 de OUP a suportat cheltuieli în sumă de 640 lei (f.d.54).

Prin consecință, luând în considerare că, leziunile corporale care urmau a fi calificate de către experți, au fost pricinuite părții vătămate, urmare a acțiunilor de violență în familie, componență de infracțiune față de care inculpatul Moraru Andrei***** este acuzat, instanța de judecată conchide că, cheltuielile judiciare suportate deOUP pentru stabilirea leziunilor corporale la victima Volоșciuc Ana în sumă totală 640 lei, urmează a fi încasați de la inculpatul Moraru Andrei***** în folosul statului.

Instanța de judecată în partea încasării cheltuielilor judiciare, rezidă nemijlocit și din faptul că pe parcursul procesului judiciar inculpatul, în temeiul principiului prezumţiei nevinovăţiei, este liberat de la suportarea căror va cheltuieli judiciare, fiind obligaţia Statului de a demonstra vinovăţia acestuia, însă, odată cu stabilirea vinovăţiei şi pronunţarea unei sentinţe de condamnare, normele procesuale penale citate mai sus reglementează dreptul instanţei de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, fiind abrogate prevederile care stipulau că plata expertizelor obligatorii se efectuează exclusiv din contul bugetului de stat.

Astfel, instanța de judecată reiterează că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CEDO, se enumeră şi faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent şi imparțial, ceea ce a fost realizat şi în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, cât şi de Codul de procedură penală.

În acest sens, instanța de judecată va încasa din contul lui Moraru Andrei, în beneficiul statului, suma de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în cadrul procesului penal.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de Moraru Andrei***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

Mijloacele materiale de probă conform rechizitoriului, de păstrat în continuare la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acestuia.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 80^1 din Codul Penal, art.art. 338-341, art. 364^1, art. 382, art. art. 384-385, art. 389, art. art. 392-395, art. 397 şi art. 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

hotărăște:

Se recunoaşte vinovat Moraru Andrei***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Moraru Andrei***** pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal al Republicii Moldova, în termenul de probă, Moraru Andrei***** se obligă: - să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra executării de către Moraru Andrei***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Moraru Andrei***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a sentinței.

Se aplică în privința lui Moraru Andrei***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează contul lui Moraru Andrei***** născut la *****, înregistrat domiciliu în r-nul *****, s. ***** în beneficiul statului, suma de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în cadrul procesului penal.

Mijloacele materiale de probă conform rechizitoriului, de păstrat în continuare la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acestuia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
Judecător Iana Talmaci